

τοῦ Σιμπινίου, εἰς ⁷/ τὰς ἡμέρας τοῦ νῦν Προεστῶτ(ος) κυροῦ Θεοδώρου ⁸/
 Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἀλβανιτοχωρίου, κοινῇ ἐξόδῳ καὶ ⁹/ συνδρομῇ ὁλονῶν τῶν
 Παλικαρίων, εὐτρέπισαν ἐν ¹⁰/ τῇ Βρατισλαβία /:ἤτοι Μποροσλόβι:/ πόλ(ει)
 τῆς ¹¹/ Σιλέξιας, ἓνα Κανδήλιον Ἀργυροχρυσ(ο)μένον, τὸ ¹²/ ὁποῖον
 ἐτράβιξεν ὁκάδες ἐπτά, καὶ ἡ τιμῆτου, καὶ ¹³/ ἡ πλερωμὴ τῆς κατασκευῆς
 αὐτοῦ ἔκοψεν φλορίν-¹⁴/τζια οὐγκρικά 1140. ἤγουν Χίλια ἑκατόν σαράν-¹⁵/τα,
 ὅπου κάμουν ἀσλανιά καινούρια τῆς Τουρκίας ¹⁶/ 712. ἤγουν ἐπτακόσια δώ-
 δεκα, καὶ φέρνωντάς το ¹⁷/ εἰς τὸ Σιμπῖνι, τὸ ἔστειλαν εἰς Κωνσταντινούπολιν
 τῷ ¹⁸/ Μακαριωτάτῳ νῦν Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ ¹⁹/ κυρίῳ Χρυσάνθῳ
 Νοταρᾷ, διὰ μέσου τοῦ κὺρ Ἰωαν-²⁰/νάκη Νίνου, διὰ τὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸν
 πάνσεπτον ²¹/ Ναὸν τοῦ Παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἡ-²²/μῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν ἔτει τῆς Σωτηρίας ²³/ 1726. Μηνί Φεβρουαρίῳ 1.

²⁴/ Ἡ δὲ Ἐπιγραφὴ τοῦ Κανδηλίου ²⁵/ διὰ στίχων Ἰαμβικῶν οὕτως ἔχα-
 ράχθη:

// Μετ' εὐλαβείας, τὸν παρόντα, καὶ δέους ²/ || Ἀργυρόλυχνον,¹ ||
 Ἐλαιόλυχνον, εἰς αἶδιον κλέ(ος) ³/ Ἡ Ὁρδόδοξος τῶν ἐν Ἑρμανουπόλει²
⁴/ Ἀθλοῦσα Γραικῶν Πραγματευτῶν κοινότης ⁵/ Ἀφιέρωσε τῷ Ζωηφόρῳ
 Τάφῳ ⁶/ Ἐτει κρατοῦντι τῆς Βροτῶν σωτηρίας ⁷/ αἰκδ'.

⁸/ Ὁ Γράφας Ἰωάννης Ἀδάμη ⁹/ ἐσημείωσεν εἰς αἶδιον μνήμην.

1. Προσθήκη του Ι. Αδάμη στην εγγραφή που ο ίδιος είχε αρχικά καταχωρίσει στο φ 138 του «παλαιού» κώδικα (με την αρίθμηση του πρώτου συντάκτη του Πάνου Ιωάννου [=BAR, mss. gr. 975, φ 128r κατά την αρίθμηση της Βιβλιοθήκης]).
2. Hermannstadt ονομαζόταν το Σιμπίου από τους Σάξονες.

I/7

1727/II/2

976/φ 173r

χ. Ιωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Οικονομικοί περιορισμοί των μελών της Κ από τον σαξονικό Δήμο του Σιμπίου. Ιεραρχία κανόνων δικαίου στην Τρανσυλβανία. Σχέσεις Κ με τις τοπικές αρχές.

// Ὑπόμνημα ιδ'. Διὰ τὰ ὀπρίσματα || φύλλ. ||

²/ ὅπου μᾶς ἔκαμαν οἱ Καστρινοὶ Σάσοι.

³/ Εἰς τοὺς 1727. Φεβρουαρίου 2. Διὰ παντοτι- || 138. || ⁴/νὴν ἐνθύμησιν γράφομεν καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ Καστρινοὶ ⁵/ Σάσοι τοῦ Σιμπινίου, δίχως καμίαν εὐλογον αἰτίαν ⁶/ ἢ πρόφασιν Ἐγκλήματ(ος), ἔστ(ει)λαν εἰς ὅλα τὰ κο-⁷/νάκια τῶν ἡμετέρων Πραγματευτῶν, καὶ ὄπρισαν ἀ-⁸/ποφασιστικά, ὅτι

νὰ μὴν ἀγοράζωμεν Βρόμην ἢ ⁹/ χορτάρι μέ τὸ ἀμάξι¹ εἰς τὸ παζάρι, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ ¹⁰/ τὰ τζηγκηρίατους, καὶ ψωμί νὰ μὴν ψήνῳμεν εἰς τὰ ¹¹/ κοπτώρια, καὶ ἄλλα παράλογα καὶ δυσφόρητα περιο-¹²/ρίσματα, πρ(ὸς) τὰ ὅποια λυπούμενοι οἱ Ταπεινοὶ Πραγ-¹³/ματευταί, μετὰ πολλῆς συνδρομῆς καὶ κόπου τοῦ Προ-¹⁴/εστῶτ(ος) κὺρ Θεοδώρου Ἰωάννου, καὶ μπασιὰ κὺρ Στάμου ¹⁵/ Κῶστα καὶ ἐτέρων Χρησίμων, μόλις ἐκέρδεσαν Χαριστι-¹⁶/κὸν Κομμισσιόνι² παρὰ τοῦ Ὑψηλοτάτου Γουβερνίου τῆς ¹⁷/ Τρανσυλβανίας, συνευδοκήσαντ(ος) τοῦ Ἐξοχωτάτου ¹⁸/ Γουβερνάτωρ(ος), κυρίου κυρίου Σιγισμούνδου Κόρνις ντὲ ¹⁹/Γκόντζ Ῥούσκον, ὅτι νὰ εἵμεσθεν εἰς τὰ πάντα ἐλεύ-²⁰/θεροι καὶ ἀπείρακτοι ὥσαν καὶ πρῶτα. Ὅθεν καὶ διὰ ἐν-²¹/θύμησιν εἰς τοὺς ἐρχομένους χρόνους, ἐσημειώσαμεν ²²/ ἐδῶ μέσα εἰς τὸν Κώδικα τῶν Πραγματευτῶν, διὰ νὰ εἰ-²³/ναι οἱ Ῥωμαῖοι τῆς Κομπανίας τοῦ Σιμπινίου ἐλεύθεροι ²⁴/ καὶ σλόμποδοι εἰς ὅλα, νὰ ἀγοράζουν εἰς τὸ παζάρι, χω-²⁵/ρίς κανένα ἐμπόδιον, καθῶς καὶ αὐτοὶ διὰ στόματ(ος)³ ²⁶/ ἀποφάσισαν.

Ἡ απαγόρευση παραβίαζε εὐθέως τὸ Προνόμιο τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Α' (1701)⁴.

Ὁ διορισμένος ἀπὸ τὸν αὐστριακὸ αυτοκράτορα Κυβερνήτης τῆς Τρανσυλβανίας καὶ τὸ κυβερνητικὸ συμβούλιο, ὡς εκπρόσωποι τοῦ αυτοκράτορα, μπορούσαν νὰ ἐκδίδουν κανονιστικὲς πράξεις ιεραρχικὰ ἀνώτερες ἀπὸ ἐκείνες τῆς σαξονικῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς αυτόνομης –κατὰ τὰ ἄλλα– πόλης, ἀκόμη καὶ σε θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἡ διοικητικὴ τῆς αυτοτέλεια ἦταν κατοχυρωμένη δεσμικά⁵.

1. Δηλ. χονδρικῶς.
2. Grationalia Commissio: «χαριστική διάταξη»· ταυτίζεται στὴν πράξη με τὸν ὅρο *litterae patentales*, που χρησιμοποιοῦσε παλαιότερα ἡ τρανσυλβανικὴ διοίκηση.
3. Προφορικά.
4. Ἄρθρο 5, βλ. ΕΚΣ, σσ. 381, 389.
5. Βλ. ὁ.π., σσ. 28, 44.

I/8

1698–1701(;)¹

χ. Ἰωάννη Αδάμη

976/φφ 177v-178r

Πρακτικό. Καταγγελία γιὰ τὴν κοπή φύλλων ἀπὸ τὸν «παλαιό κώδικα»².

⁴/Ὑπόμνημα κγ'.

⁵/ Ἄξιον μνήμης εἶναι καὶ τοῦτο νὰ γραφῇ μέσα εἰς ⁶/τὸν Κώδικα, ὅπου